

## 141. ЧЕТАТА НА ХАДЖИ ДИМИТЪР И СТЕФАН КАРАДЖА

Гората, където станала битката беше изкоренена. Казваше се Пандарооглу. През 1965 г. беше останала една част.

Правеха водосвет на туй място.

През деня, когато станала битката, завалило голям дъжд и отиват към Росица на мелницата. Когато минават през Драгово (Драговска чешма) някои били ранени и не могли да носят оръжието и го заровили там. Сетне напролет хората отишли да вземат чуканите и намерили пушките.

Тук, на Дълги дол, Караджата бил ранен в петата.

В корията четниците имали наблюдателни постове. На една нива имало снопи и те ги взели и край дърветата правели укрития. Загинали са 57 човека. Там останали телата. Влекли ги гаргите.

Майката на Пенчо Йорданов Вачков – черковна баба - тя събрала костите им в два чувала и ги занася в черквата. Опява ги поп Бальо и ги заравят от южната страна на черквата. Черквата била в двора на сегашното училище. Като правили училището извадили костите.

Когато четата била на позиция на Кънлъ дере, тез вишовградчани, дето пряли прикрития и носели вода, българите, били прашани първи да са бият с четниците, в първите редици.

Залавянето на Караджата не е станало на поляната, където е паметника, а по-надолу – на десния бряг на дерето. Четата е разделена на три части. Караджата поема десния фланг. Когато го залавят е ранен на две места – в петата и ръката. Залавят го след обяд и го завеждат в Лужна.